

Amts 1ste Valgkreds (Zahle) og vel sagtens med alle Medlemmer —, om man kunde faa afsluttet hele den Sag hurtigt; men jeg tror, at hvis man vilkaarlig vil gribe ind og forlange Afslutning straks, vil det koste adskillige Penge. Jeg tror i Virkeligheden, at det er i alles Interesse, naar det kommer til Stykket, at man tager roligt paa Sagen og giver Bankkomiteen og derigennem Bankerne Lejlighed til at faa afviklet de mange Forhold; jeg tror ogsaa, det er til Gavn for Næringslivet, Forretningslivet og Borgerne. Sæt, at man pludselig vilde bruge den haarde Haand og sætte de mange Hundrede Ejendomme til Auktion; hvad vilde det ikke føre med sig her i Byen? Tro De virkelig, at Forretningslivet vilde faa nogen Fornøjelse af det? Jeg tror det ikke. Herregud, vi kunne dog virkelig ikke komme værre af Sted for Statens Vedkommende end de 10 Millioner Kr., og der er jo ikke Tale om, at de gaa med, men det er dog det allervideste. Tager man lidt langsomt og roligt paa Forholdene, tror jeg, man kan opnaa efterhaanden at faa afviklet dem saaledes, at Bygningerne kunne blive tagne i virkelig Brug, og at Pengene efterhaanden kunne komme ind igen. Thi Sagen er jo den, at vi have bygget og bygget og bygget alt for meget her i København; vi have ikke altid bygget, fordi der var Trang til Boliger, men vi have bygget — naar jeg siger „vi“, er det et Udtryk, det omfatter maaske for meget, thi jeg har ikke været med til at bygge — en Mængde Bygninger blot for at holde det gaaende, som man siger, blot for at nogle kunde tjene Penge, Salærer o. s. v., og derved have vi faaet alt for mange Bygninger. Der maa gaa nogle Aar, maaske flere Aar, inden Byen er i Stand til at absorbere alle disse Bygninger, men det Tidspunkt vil komme, da man kan det, og naar man tager lidt lempeligt paa det, tror jeg, at man sparer Penge derved, og saa tror jeg ogsaa, at man hindrer virkelige Vanskeligheder i Forretningslivet. Det kan ikke nytte, at man bliver utaalmodig, fordi der er Vanskeligheder i Forretningslivet — det er der selvfølgelig, det er Efterveer af den tilsyneladende glimrende Periode, vi var inde i —, og raaber op og siger: Nu ville vi have gjort Ende paa det hele paa een Gang, thi derved bringer man i Virkeligheden Forretningslivet og Borgerne fra Asken i Ilden, og det vil jeg for mit Vedkommende ikke være med til, og jeg vil ogsaa fraraade, at man griber til saadanne Forholdsregler. I Virkeligheden staar man

sig bedst ved saa vidt muligt at lade Bankkomiteen arbejde i Fred; der skal ikke være alt for megen Spektakel og Uro i Forretningsforhold. Det er den Erfaring, jeg har gjort, skønt jeg ikke er Forretningsmand. Men det er en Selvfølge, at vi her paa Rigsdagen gennem et Udvalg eller paa anden Maade, dersom det kan ske, faa Oplysning om, hvad der er sket, og ogsaa om, hvorledes Udsigterne ere for Fremtiden. Det finder jeg saare naturligt, og deri er jeg enig med ærede Medlemmer, som have krævet det. Det var de Bemærkninger, jeg har fundet Anledning til at gøre.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Birek: Det ærede Medlem gør mig sikkert Uret, naar han antyder, at jeg skulde tro, at afdøde Vilhelm Lassen lod sig lede af et privat Venskabsmotiv. Jeg har blot i mine Udtalelser villet pege paa den politiske Forbindelse, der var mellem Redaktøren af Aalborgbladet og Venstre-reformpartiets Tillidsmand i Nibe. Og hvad det omtalte Brev angaar, som i øvrigt gerne skulde og burde kunne produceres, da vilde jeg gerne have det fremlagt, thi det vilde vise den af politiske Grunde fortrolige Karakter, ud fra hvilken i hvert Fald vedkommende Sagfører mente, at han havde Lov til at tale til sin politiske Fører, og det vilde maaske overfor ærede Medlemmer vise, at jeg ikke havde Uret, og at den Tunge ikke var en ond Tunge, men en god Tunge, der havde meddelt, som Eksempel paa Sagfører Larsens Dristighed, ja, jeg tør næsten sige Frækhed, at han virkelig har forlangt en Statsgaranti ogsaa for sine Aktier.

Med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelser om Garantien for Laanekassen var der ikke en Gang for dem, der sad i Finansudvalget, nogen Grund til at føle sig forurologede ved den Meddelelse, det ærede Medlem omtalte, thi i den Meddelelse, som var opslaaet i Laanekassens Lokaler, stod, at de 5 Banker garanterede, men de 5 Banker ere noget ganske andet end Bankkomiteen, thi kun i Bankkomiteens Garanti var Staten interesseret, derimod ikke i de 5 Bankers Garanti, og for saa vidt var der ikke nogen Grund for os til at gøre nogen Meddelelse derom. Det ærede Medlem burde følge sin egen Regel om at holde Begreberne udskilte fra hinanden.